

Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 2, ročník 31

www.farnostzidenice.cz

vychází 24. března 2024

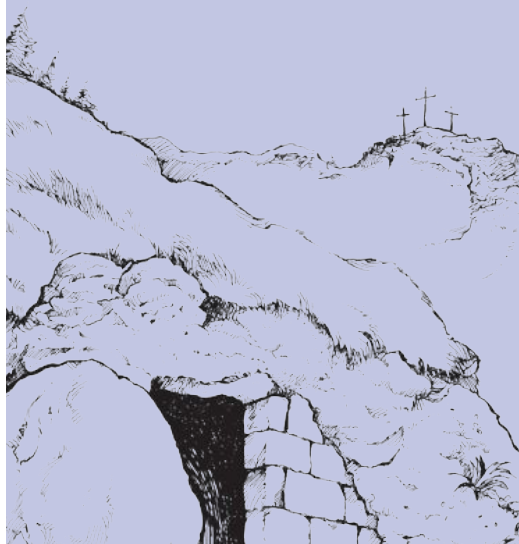
*Ve skále narozen, Bůh živý,
do skály pochován. A divy,
jimž chtěl by svět, se nedějí.
Mrtev a pohřben jako jiní,
nic nezměnil, nic neučiní,
probouzeč lidských nadějí.*

*Až jitro nastalo, den třetí.
Tu městem ještě spicím letí
vichrná zvěst: je prázdný hrob!
Marně se pyšní hrůze brání,
procitají v nich znenadání
proroctví písem z dávných dob.*

Den třetí ... – Synu můj, ó Králi!

...

Václav Renč: Popelka nazaretská

Jedno nedělní odpoledne jsem se šel se svojí rodnou sestrou projít a naše kroky zkřížil tuleň. Opravdový živý tuleň. Ležel na pláži a byl poraněný na hlavě. Obvykle se v těchto místech nepohybují, ale stejně mne to překvapilo. Věděl jsem, že potřebuje pomoc. Tužil jsem, co je třeba udělat, ale nebyl jsem ničeho schopen. Jazyk místního obyvatelstva neovládám natolik, abych byl schopen zavolat pomoc. Vyděšená místní dívka, perfektně ovládající jazyk okolního obyvatelstva, byla v takovém šoku, že nebyla schopná žádného činu. „Co budeme dělat?... Myslíte, že...? ...A co si myslí ona?“ A jiné podobné otázky vycházely z jejích úst, kterým vévodily vyděšené oči. Po chvíli jsem se zorientoval a řekl, že by možná bylo třeba někam zavolat, ale já to nedokážu. Pak už byla schopná vzít telefon a zavolat pomoc. A já na to doteď musím myslet. Přišlo mi to velmi poučné. Jeden jsme potřebovali druhého. Já věděl, co je třeba, ona byla schopná to udělat. Já nebyl schopen zavolat, ona ano. Je to jako v církvi. Jeden potřebujeme druhého, abychom společně vytvářeli společenství. Nikdo z nás neumí nebo nedokáže všechno. Prosme o těchto Velikonicích o nové hlubší seslání Ducha svatého, Ducha sjednotitele. Dává dary každému, jak chce, abychom spolupracovali na jeho díle záchrany. Prosím vás, nechme se obnovit a sjednotit.

K tomu nám žehnám P. Petr Beneš

DĚNÍ VE FARNOSTI

Do kalendářů z minulého vydání Siardu si můžete zapsat několik nových událostí:

Středa 17.4. v 19 hod.

muzikál Jesus Christ Superstar

Sobota 19.10.

podzimní úklid kostela

Neděle 20.10.

setkání modlitebních skupinek působících ve farnosti

Středa 18.12.

vystoupení Štěpánských koledníků
v kostele Českobratrské církve evangelické v Židenicích na Jílkové ul.

Poslední týden v srpnu

Farní příměstský tábor

informace a přihlášky do 2. dubna
u otce Petra – 731 402 622

Na podzim by měla začít **příprava na biřmování** (pravděpodobně ve středu 16.10.2024 v 19:00 na oratoři kostela).

Od září se také uskuteční **pětidílný kurz pro rodiče teenagerů**. Cílem kurzu je dát rodičům příležitost k oddechu ve společenství dalších rodičů, kteří zažívají podobné boje. Ke kurzu patří poutavé přednášky o důležitých tématech výchovy teenagerů od 11 do 18 let, plné praktických rad a nápadů. Autory kurzu jsou Nicky a Sila Leeovi. Kurz vznikl ve sboru anglikánské církve v Londýně.

ZPRÁVY Z DIECÉZE

AŽNAVĚKY naživo:

Biskup Pavel Konzbul míří za vámi do vašich farností.

Společně se pomodlit, osobně se setkat, promluvit si, být si blíž. Biskup Pavel Konzbul společně s generálním vikářem Pavlem Kafkou chtějí prohloubit vztah s věřícími naší brněnské diecéze. Už loni před koncem roku proto vydali historicky **první videolist s názvem AŽNAVĚKY**, ve kterém přibližují dění na biskupství a odpovídají na palčivější nebo i osobní otázky. To stejné teď chtějí zopakovat nejenom ve virtuálním světě, ale taky naživo – ve vybraných farnostech po celé diecézi. Moderovanou šňůru debatních večerů spustilo setkání s věřícími v Hodoníně ve středu 20. března, kde biskup Pavel společně s generálním vikářem odsloužil v 17:30 mši svatou. **Talk show AŽNAVĚKY naživo** bude letos po Hodoníně pokračovat na dalších čtyřech vybraných místech: v květnu v Moravských Budějovicích, v červnu ve Znojmě, v září v Třebíči a v listopadu letošní besedy zakončí v Brně. Postupně by chtěl biskup navštívit celou diecézi.

4. dubna 2024 pokračují **Teologické večery** od 17.00 hodin na Petrově 2, tentokrát o filosofii sv. Tomáše Akvinského, přednáší doc. Petr Dvořák, Ph.D., a Člověk ve světě v biblickém porozumění, přednáší Mgr. Stanislav Drobný, Th.D.

27. dubna 2024 od 13.00 se v areálu Benediktinského opatství Rajhrad uskuteč-

ní **diecézní ministrantská pouť**. Registrace do 27. března 2024.

ROK MODLITBY

Rok modlitby 2024 ustanovil papež František jako přípravné období na Jubileum 2025, které je v katolické křesťanské tradici ve znamení odpuštění. Od roku 1470 se Svatý rok koná pravidelně každých 25 let. Biskupové a diecéze byli vyzváni, aby se tento církevní rok zaměřili na podporu ústředního postavení individuální a komunitní modlitby. Dikasterium pro evangelizaci při této příležitosti vydá sérii Poznámek o modlitbě, které se budou věnovat tématu Modlit se dnes, Modlit se se žalmy, Ježíšova modlitba, Modlit se se svatými a hříšníky, Modlitební paraboly, Modlitba, kterou nás Ježíš naučil: Otče náš, Ježíšova modlitba, Církve v modlitbě. Po celém světě se rovněž mají konat školy modlitby a modlitební poutě, kterým by předsedali biskupové a do nichž by se zapojil celý Boží lid.

Tento apel rozpracovalo českobudějovické Centrum pro rodinu a Biskupství českobudějovické do iniciativy Čas ztišení. Od adventu nabízí texty k rozjímání a komentáře, které je možné číst v aplikaci nebo poslouchat na platformě YouTube. Příslušné odkazy na Poznámky o modlitbě a iniciativu českobudějovického centra pro rodinu jsou k dispozici na webu Národního centra pro rodinu: <https://www.rodiny.cz/vstric-svatemu-roku/>.

Marie Oujezdská

KATECHEZE PRO NEJMENŠÍ

Pravděpodobně si řada z vás všimla domečku pro panenky, který stál na oltáři pod sochou svatého Václava během postní doby. Domeček pravidelně sloužil během katechezí pro nejmenší děti. Znářoval cíl postní doby, totiž pokání, které se hebrejsky vyjadřuje slovem znamenajícím návrat domů. To plně koresponduje s naším křtem i obnovou křestních slibů, protože naším domovem je Boží náruč.

Jednotlivé katecheze se zaměřovaly v souladu s příslušnými evangelií na hřích (1. neděle), který, stejně jako bláto, kazí hezký domov, naproti tomu je krásné domácí společenství podobné nebi (2. neděle). Dobro ale není samozřejmé, je potřeba se pro ně rozhodnout, např. pomoc doma (3. neděle). Když je doma hezky, je tam světlo a teplo (4. neděle). To vše není možné bez snahy - oběti (5. neděle). Vše směřuje k tomu, že chceme být s naším Vykupitelem, který nám zanechal církev, když po smrti vytekla krev a voda (křížová cesta během kázání na Květnou neděli), a sám zvítězil nad smrtí (Neděle zmrtvýchvstání).

Marie Oujezdská

STŘÍPKY Z DÁMSKÉHO KLUBU

19. únor 2013. Tušíte, milí farníci, čím je toto datum důležité? V tento den byl založen DÁMSKÝ KLUB. Od té doby se pravidelně schází patnáct až pětadvacet dam z naší farnosti. Všechny se pokaždé těší na příjemně prožité úterní dopoledne.

V minulém Dámském klubu jsme vyráběly kraslice. Kdysi jsme vyfouknutá vejce obháčkovaly, tentokrát jsme je zdobily barevných voskem. Příště vyrobíme vlačičky na velikonoční beránky a jako každoročně se sejdem v kostele na naší společné křížové cestě.

V adventní době a před vánočními svátky je program jiný. Tvoříme dušičkovou výzdobu na hroby našich zemřelých, pleteme a zdobíme adventní věnce, šily jsme voňavé panenky nebo ze slaměných stébel vázaly hvězdičky. Jindy jsme vyráběly originální vánoční přáníčka nebo z papírových ruliček věnečky a svítící stromečky, zdobily svíčky vánočními motivy či aranžovaly květiny.

Poslední klub v roce má opravdu sváteční atmosféru. Pokaždé mezi nás přijde muzikant a zahraje skladby ze svého repertoáru. Úžasná byla setkání s houslovým mistrem panem Jakubcem, pan Pohanka hru na několik druhů klarinetu zpestřil zajímavým vyprávěním z koncertního turné po Japonsku. Když přijal pozvání náš varhaník pan Veselý, na oratoři zněla hudba proložená vtipným slovem o skladbách i jejich autorech. Ukázky ze svého umění nám předvedl také Benjamín Levíček, Martina Lavičková a skupina Collaudeamus. Ještě jedno vystoupení se nám vrylo do paměti – když jsme přivítaly pana profesora Sehnala. Jeho hra na méně známý hudební nástroj, na spinet, byla velkým uměleckým zážitkem. Vánoční dobu pravidelně ukončíme u Kirchnerů u betléma při zpěvu koled a dojídaní zbylého cukroví.

Několikrát pozvání do DK neodmítli herci z Divadla Bez Hranic. Mladí umělci navštěvují se svými marionetami domovy seniorů. Těžko se popisuje moment, kdy za vámi docupitá figurka bábrlinky a ústy loutkoherce si s vámi povídá. Nebo se došourá shrbený, smutný děda a vy máte pocit, že postavičku oživilou pohybem několika provázků musíte pohladit. V tu chvíli marně skrýváte dojetí i slzy v očích.

Členkou Dámského klubu je i předsedkyně židenického Červeného kříže, která nám poskytuje rady, jak ošetřit drobné rány nebo jak poskytnout první pomoc. Často máme přednášky na různá témata, např. zdravá výživa, bylinky, posilování paměti, nemoci srdce, deprese, domácí péče. Byly jsme rády, že náš klub navštívil kaktusář, modistka s klobouky, pan doktor Krška, paní Marie Oujezdská, pan profesor Klapetko nebo člen hasičského záchranného sboru. Naše děvčata nám zprostředkovala zážitky z cesty do Santiaga de Compostela a návštěvy Svaté země. Neméně zajímavé bylo povídání o exotických zemích paní Evy Douškové. Nedávno jsme se ocitly v Papui Nové Guineji s Aničkou Bártů, která vzpomínala na svoji náročnou misi.

Mezi nás chodila také paní Iva Zemánková. Coby rehabilitační sestra nás naučila mnoho cviků a protažení a pod jejím dohledem jsme poctivě cvičily. Nebudete věřit, ale my, svižné seniorky, si zahrajeme bowling, cornhole, pétanque nebo vyrazíme na výlety. Jely jsme do Vnorov k paní Kočišové, která vyráběla panenky z kukuřičného šustí, nebo do Olešnice

do rodinné dílny na výrobu modrotisku. Hezké byly výlety do Luhačovic, Kroměříže, do Křtin nebo benediktinského kláštera v Rajhradu. V Brně jsme se podívaly do Besedního domu a do podzemí vodojemu na Žlutém kopci, navštívily jsme Mendlovo muzeum, kostel na Starém Brně i knihovnu, také jsme byly na prohlídce Diecézního muzea na Petrově zakončenou obědem u sestřiček nebo v novém kostele na Lesné. Samozřejmě neopovrhne milým pozváním manželů Hořákových na jejich chatu v Želešicích.

Mezi cestováním jsme stihly uplést ošatky z pedigu, ozdobit skleničky leptáním nebo malovat hrníčky, vyrobit figurky z hrnčířské hlíny, vyměnit si recepty i degustovat domácí výrobky, zazpívat si při kytáře nebo jen tak si popovídat u zákusku a kafička.

Na závěr nelze nezapomenout čtyř vzácných a výjimečných okamžiků. V roce 2018 přišel do DK na besedu pan Stanislav Juránek, zároveň nám nabídl prohlídku Poslanecké sněmovny ČR. Osmnáct z nás nabídku neodmítlo a jelo do Prahy. V Praze nás čekala nejen prohlídka prostor sněmovny, ale i návštěva hrobu kardinála Berana. Další příjemné posezení bylo s otcem Davidem Ambrožem a neméně příjemné setkání s naším panem kaplanem. Otec Lukáš poutavě vyprávěl o své rodné zemi, o polských zvycích a tradicích.

Ještě vzpomenu na jedno setkání, sváteční a výjimečné, kdy paní Vlasta Šimoníková v klubu přivítala židenického rodáka P. Pavla Konzubula, tehdy ještě jako po-

mocného brněnského biskupa, a jeho maminku. Na památku každou z nás obdaroval svou knížkou s věnováním.

V Dámském klubu se scházíme více jak deset roků a téměř každá z nás v něm oslavila svoje sedmdesátiny. Vzpomínám si na jednu z přednášek paní Míši Kaňové na téma „jak si radostně užívat stáří“. I přes drobné zdravotní potíže nás neopouští humor ani elán a stáří se snažíme prožívat co nejlépe a radostně – doma mezi svými blízkými a v klubu mezi kamarádkami. Naši Vlastičce Šimoníkové přejeme pevné zdraví a sílu, kreativitu, vynalézavost a plno nových nápadů! Za vše děkujeme. A já slibuji, že si občas připravím úterní chvílku poezie.

*Střípky z Dámského klubu
posbírala Jana Holánová*

ÚKLID

V naší farnosti je jedna velmi důležitá aktivita, o které se ale moc nemluví - úklidové skupinky. Na ně nesmíme zapomenat, když se snažíme udělat přehled různých aktivit a společenství, která tady máme. Všichni jste určitě rádi, že máme v kostele čisto. Na úklid se schází každý týden jedna skupinka. Skupinek je sedm, postupně se střídají. V každé skupině je obvykle 4 až 6 osob. Jména těch, kteří pro nás uklízejí, najdete v kostele na nástěnce. Uvítáme každého, kdo by měl zájem se připojit k některé skupince; může oslovit přímo skupinku nebo se zeptat otce Petra. Každá pomoc se hodí. Všem, kdo uklízejí, děkuji,

že se o náš kostel starají, abychom neměli špinavá kolena.

Vlasta Šimoniková

Rozpis týdnů pro jednotlivé skupiny

(třeba vám váš kalendář poradí, kterou skupinku posílit)

1. skupinka má úklid:
2.3., 20.4., 8.6., 27.7.,
14.9., 2.11., 21.12.

2. skupinka má úklid
9.3., 27.4., 15.6., 3.8.,
21.9., 9.11., 28.12.

3. skupinka má úklid
16.3., 4.5., 22.6.,
10.8., 28.9., 16.11.

4. skupinka má úklid
23.3., 11.5., 29.6.,
17.8., 5.10., 23.11.

5. skupinka má úklid
30.3., 18.5., 6.7.,
24.8., 12.10., 30.11.

6. skupinka má úklid
6.4., 25.5., 13.7.,
31.8., 19.10., 7.12.

7. skupinka má úklid
13.4., 1.6., 20.7.,
7.9., 26.10., 14.12.

NOC KOSTELŮ 2024

Milí farníci, v pátek 7. června 2024 se v našem kostele uskuteční tradiční Noc kostelů. Rádi bychom vás požádali

o pomoc s přípravou a zajištěním průběhu. Noc kostelů je v našem kostele velmi vyhledávaná. A je vhodné využít této příležitosti a seznámit návštěvníky, kteří by jinak do našeho kostela nepřišli, s tím, jak naše farnost funguje a co všechno svým farníkům nabízí. Budeme rádi za jakoukoliv vaši pomoc, radu, či námět.

První koordináční přípravná schůzka se uskuteční ve čtvrtek 4. dubna v 19:30 po večerní adoraci.

Všichni jste srdečně zváni.

*Za přípravný tým
Josef Veselý ml.*

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

Druhá letošní schůze PRF se uskutečnila 10.3.2024. V úvodu proběhla diskuse nad návrhem členek Mariiny legie oslovit před Velikonocemi formou kartiček do schránek lidí bydlících v okolí kostela. Z debaty vyplynulo, že smyslem by mělo být především vyjádřit povzbuzení a dodat naději. Díky uvedení QR kódu také pohlednice nabídnou zobrazení pořadu bohoslužeb v našem kostele během Velikonoc. Kromě kartiček roznesených po okolních ulicích bude k dispozici určité množství pro ty z nás, kteří dojíždí z větší dálky a chtěli by tímto způsobem rovněž oslovit své sousedy a blízké. Pokud se tato forma „komunikace“ s naším okolím osvědčí, mohly by podobné pohlednice/přání/pozvánky vznikat i v budoucnu, např. k příležitosti Noci kostelů, posezení u cimbálu na svátek Cyrila a Metoděje nebo před Vánocemi...

Dalším tématem bylo zpracování přehledu společenství a opakovaných aktivit ve farnosti. Jejich souhrn bude dostupný na webových stránkách, aby si každý mohl vybrat a zapojit se dle svého zájmu a možností. Jednorázové události pořádané farností najdete nadále v kalendáři, který je rovněž zveřejněn na farním webu.

S ohledem na Rok modlitby vyhlášený Svatým otcem a na poměrně velký počet modlitebních společenství, která ve farnosti máme, bylo rozhodnuto o uskutečnění setkání těchto skupin. 20.10.2024, tedy týden před adoračním dnem farnosti, tak budou jednotlivá modlitební společenství mít příležitost se vzájemně představit a sdílet své zkušenosti s modlitbou.

V reakci na výzvu biskupství podala naše farnost v lednu dvě žádosti o příspěvek na pastorační projekty s pracovními názvy Cyrilometodějský den 2024 a Kostel pro všechny. Cílem prvního uvedeného je během programu 5.7. (posezení u cimbálu) nejen nabídnout kulturní program a seznámit účastníky s kostelem a jeho historií, ale také navázat komunikaci s lidmi mimo naši farnost, představit ji jako otevřenou a přátelskou komunitu a zaměřit se na to, co je mezi námi společné. Očekáváme, že tato akce posílí pouta mezi farností a veřejností, zlepší povědomí o významu kostela a přispěje k pozitivnímu vnímání farnosti veřejností i úřadem MČ. Na tento projekt jsme od biskupství získali dotaci 15 000 Kč.

Projekt Kostel pro všechny souvisí s výstavou o historii farnosti vzniklou u příležitosti jejího 70. výročí. Hlavní myš-

lenka tohoto projektu je zprostředkovat obsah a poselství výstavy i těm spoluobčanům, kteří do kostela nezavítají. Cílem je ukázat, že farnost je integrální součástí života městské části, a tím přispět k větší srozumitelnosti existence farnosti a také ukázat souvislost mezi duchovními a kulturními hodnotami života církve. Věříme, že zprostředkování zkušenosti sdílet historii farnosti s okolním světem bez hranic může také přispět k probuzení potřeby zvěstovat evangelium. Pro tento projekt vyčlenilo biskupství podporu ve výši 10 000 Kč. Jedná se o nižší částku, než byla žádána, proto bude prověřena možnost projekt (technické provedení výstavy) upravit a přizpůsobit ho tak přiznané výši dotace.

Rozpracován dále bude návrh na zhotovení informativního stojanu s plánkem kostela a piktogramy s pravidly chování. Stojan by mohl mít podobu roll up banneru a uplatnění by našel zejména při svatbách, pohřbech, křtinách či jiných slavnostech, při kterých se předpokládá větší počet návštěvníků, kteří k nám zavítají poprvé.

Další podněty z farnosti se týkaly mší svatých. V rámci přímluv budou nově označovány také mešní intence. Při nedělních mších dále kněží vyzkouší začlenit krátké komentáře k liturgii. Nemějte však obavy z prodloužení mší, cílem by mělo být lepší pochopení jednotlivých úkonů při zohlednění možností nejen našich dětí a vnoučat... :-)

V souvislosti s letošním Rokem evangelizace vyhlášeným biskupstvím a také s výše uvedenými aktivitami (pohlednice

pro sousedy, posezení u cimbálu) je dobré snažit se být vnímaví vůči lidem, kteří k nám do kostela skutečně nově zavítají. Někdy možná stačí se na druhého usmát nebo ho pozdravit... Kéž se nám tedy daří v nově příchozích zahlédnout Krista – věříme, že pak nám On sám přispěchá se svým Duchem na pomoc, aby vedl naše kroky a slova. Koneckonců, někteří z nás mají osobní zkušenost s tím, že na počátku jejich cesty víry stál podobný kontakt, jaký můžeme nabídnout i my...

Antonín Mareš

OKÉNKO DO SVĚTA

CELÁ SALESIÁNSKÁ AFRIKA NA SETKÁNÍ VE RWANDĚ

Požehnaný čas postní doby, kdy kráčíme směrem k Velikonocím 2024! Před dvěma dny jsem na jedné velké africké salesiánské akci dostal zprávu, že se židenická vánoční velkodušnost (2 250 euro) dostala na naše konto Jihoafrické provincie SDB. Děkuji ze srdce moc všem, kdo se na této sbírce podíleli. V naší provincii se modlíme každý večer jednu krátkou modlitbu za dobrodince, takže také za vás. Děkuji!

Minulý týden (18.–24. února) jsem byl s naší provinciální radou (tj. 5 salesiány) na největším salesiánském setkání, které se děje každých 6 roků = týmová vizita. Na týden se setkají všechny provinciální rady každého regionu (máme jich teď 7 na celém světě) s naším náčelníkem a jeho radou. Bylo nás tam v Kigali ve Rwandě asi 130 salesiánů. Něco velice zvláštního. Těch 130 bráchů zastupuje 2100 bráchů,

kteří žijí a pracují pro mládež na africkém kontinentě, a celý týden se snaží společně naslouchat, jakým směrem by to mělo v blízké budoucnosti jít.

Salesiánská Afrika je nejdynamičtější a nejmladší část naší kongregace. Tvoří ji 15 provincií, většinou ve více státech, protože náš region Afrika - Madagaskar zahrnuje 41 afrických zemí. Většina bráchů je mladých, průměrný věk je asi 40 let.

Rwanda byla vybrána jako hostitelská země pro snadný vstup do země (pro Afričany je to dokonce bezvízové, což je v Africe zatím výjimka). Rwanda má již skoro 15 milionů obyvatel, 30 let po genocidě (1994), kdy byl povražděn skoro milion lidí. Dnes je to velice uspořádaná maličká země, nachází se na zelených kopcích, je zde velká hustota obyvatelstva (400 na km čtvereční). Samozřejmě to potřebovalo silného vůdce, kterým je dodnes jejich prezident Paul Kagame (diktátor). Ale je pěkné vidět uspořádanou zemi, čisté ulice, lidi, kteří každou sobotu uklízejí před domem, a také všeobecnou bezpečnost v celé zemi.

Jedno odpoledne našeho setkání jsme byli ve Rwanda Genocide Memorial, v malém

muzeu, kde se dá pochopit, co genocidě předcházelo, jak to proběhlo a taky jak se s tou hrůzou dokázali vyrovnat (celonárodní smíření, které prakticky zaangažovalo všechny obyvatele Rwandy). Svědectví jedné řeholní sestry: potkala ve vězení muže, který mačetou zavraždil celou její početnou rodinu, a žádal o odpuštění. Sestra mu odpustila a po několika letech o tom svědčila na vatikánské synodě o Africe (2009). Následoval několikaminutový potlesk. To je Rwanda.

Z více než 2000 salesiánů, kteří žijí na africkém kontinentě, je už teď většina rozdílných, nejvíc pocházejí z Konga a Nigérie. Ze všech regionů na světě také v současnosti Afrika vysílá nejvíce salesiánských misionářů. Ve většině z 15 provincií mají starosti, jak uživí ten velký počet nových kandidátů a jak pro ně seženou formátory. Jedině Jižní Afrika je výjimkou, doufáme, že ne nadlouho.

Celá Afrika na jednom místě? Byly desítky osobních setkání, sdílení ve skupinách, konzultace o problémech – jak jít dopředu,

naslouchání ve velkém shromáždění. V několika zemích naši bráchové doprovázejí mládež uprostřed občanské války (Eritrea, Tigraj Etiopie, Nigérie, Burkina Faso, Mosambik, RD Kongo – Goma a další). Setkání s bratry po 10 - 20 letech (Afrika má 30 milionů km čtverčních a letenky mezi jednotlivými zeměmi jsou o hodně dražší než v Evropě, takže dostat se na setkání není lehké) přináší vždy hodně radosti a překvapení. Projekt Afrika (1978) přinesl nesmírné ovoce a z těch stovek misionářů, kteří byli do Afriky vysláni před 40–20 lety jich ještě bylo na setkání hodně. Podle národností Italové (málo), Španělé, Vietnamci (hodně), Jihoameričané (Argentina, Uruguay, Paraguay).

Protože se náš hlavní představený stal kardinálem, měli jsme při tomto setkání také návštěvu domácího kardinála, prvního z Rwandy, i návštěvu našich mladých salesiánů ze 4 formačních domů ve Rwandě. Také jsme mohli navštívit další tři komunity v této malé, ale hluboce křesťanské zemi. Bylo pěkné zahájit naše velké setkání pouťí do Kibeho, kde se Panna Maria ukázala

(1981–1989) třem mladým ženám, jednu z nich jsme mohli poznat.

Jedním slovem bylo toto celoafrické setkání ohromným povzbuzením, přineslo jasnější vizi o cestě, kterou máme jít. Přineslo také hodně podnětů, jak a co bychom mohli sdílet mezi 15 provinciemi, které zakoušejí velice podobné těžkosti a také mají otevřené velké možnosti, jak pracovat pro mládež, zvláště pro tu nejchudší...

Pro naši mrňavou Jihoafrickou provincii je důležité, že jsme stále podporováni ostat-

ními. V tomto roce by k nám měli přijít další tři bráchové (z Nigérie, Madagaskaru a Čadu), dostáváme finanční podporu z hlavního domu, sdílíme jak animovat a motivovat bráchy a laiky, kteří s námi pracují. Vyměňujeme si podobné zkušenosti z pastorece mládeže hlavně s těmi ze salesiánské rodiny, kteří byli vychováni v salesiánském prostředí. Je toho hodně. Hned den po příletu jsem dal dohromady nejdůležitější věci z celé té velké mozaiky a poslal našim 35 salesiánům...

Prosím o modlitbu, díky za podporu ze Židenic, kam se asi jen tak brzy nedostanu, protože tady to chce stoprocentní nasazení v situaci, kdy musíme znovu nastartovat. Hodně času se musí investovat do osobního a komunitního doprovázení a také dát dohromady salesiánský plán do budoucnosti.

Václav Klement, SDB

Velikonoční svíce, označovaná též jako paškál (z latinského *candela paschalis cerea*), je svíce ze včelího vosku zapalovaná při velikonoční vigílii, která symbolizuje vzkříšeného Krista, jehož světlo rozráží temnoty smrti.

Na vysoké svíci je kříž, který doprovázejí řecká písmena Α (alfa) a Ω (ómega); tato písmena symbolizují, že Kristus je začátek a konec. Do kříže jsou vepsány jednotlivé číslice letopočtu – symbol toho, že Kristus vládne dějinám. Dále je do kříže vsazeno pět kadidlových zrn, které představují pět ran Kristových na kříži, nebo tam může být strom života nebo beránek. Svíce je symbolem křesťanského společenství a Kristova zmrtvýchvstání.

Velikonoční svíce se v kostele rozsvěcuje při každé bohoslužbě během velikonoční doby a při slavení dalších svátostí a svátostin během celého roku. Celý tento rok nás doprovázela svíce, na jejíž výzdobu byl použit motiv vytvořený naší bývalou farnicí paní Ludmilou Severovou. Chtěli bychom ji připomenout.

VZPOMÍNKA

Paní Ludmilu Severovou, skromnou a nenápadnou ženu, si snad budou pamatovat starší farníci. Ti mladší a mladí její tvorbu již možná budou znát z přání k Vánocům a Velikonocům, která nabízel její manžel v našem kostele. Rádi bychom v této vzpomínce poodkryli její nádhernou tvorbu pro věřící, pro kněze a dokonce i pro Svatého otce ve Vatikánu.

Začátek její umělecké tvorby s duchovní tematikou spadá do poloviny sedmdesátých let minulého století. Svá tvořivá přání nemohla prezentovat veřejně, protože tehdejší doba to nedovolovala (byla to biblická nebo jiná křesťanská témata). Proto vše tvořila doma a ručně. Pro svoji tvorbu zvolila jeden z druhů grafiky – sítotisk. Zpočátku byl aplikován na plátno, později přímo na papír, často jej doplňovala komponenty z ovesné slámy. Ústřední myšlenku každého jejího díla vyjadřoval buď biblický citát nebo zakomponovaná slavná výročí a události české i světové církve. Krásné, ale vzácné byly také slámové kraslice nebo přání kněžím, případně známým k různým příležitostem. Bylo vždy úžasné pozorovat, s jakou láskou své výrobky tvořila. Ta trpělivost a přesnost. Přirovnali bychom to až k hodinářsky přesné práci.

Abychom našim farníkům, hlavně těm mladým, alespoň částečně připomněli její tvorbu, rozhodli jsme se, že by podle jednoho z jejích motivů mohl být ozdoben paškál a oltářní svíce pro náš kostel. Po konzultaci s rodinou Severových a schválení otcem Petrem jsme zaslali motiv pro vytvoření na dané svíce a paškál. Výsledek můžete vidět v našem kostele na letošním paškálu a obětních svících.

Závěrem bychom chtěli požádat naše farníky, aby v modlitbách na paní Severovou vzpomněli.

Děkujeme vám.

Manželé Ferdinandovi

PANÍ SEVEROVÁ

Po léta
s láskou lepila
tisíce drobných slámek
na motivy Života i Smrti,
na postavy svatých,
jak jí je dávala poznat fantazie víry,

po léta jimi
s láskou přinášela radost
stovkám bližních,

po léta se
na Slévačské 37
snoubila skromnost
s krásou duše
a každý, kdo přišel,
neodešel neobdarován
tichým laskavým kouzlem,
zvláště když vánoce
zvaly velkým třebíčským betlémem
k proměně duše, k naplnění srdce.

Když pak přišel kříž –
jako vždy
měla pro něj lásku,
měla Matku,
s kterou vytrvala...

Řekněte,
copak může zemřít člověk,
jehož život byl jen Chvála?

Copak láska nezůstává?

20. ledna 1993

František Trtílek

LITURGICKÝ ŽIVOT SVATÉHO JOSEFA, OTCE SVATÉ RODINY (svátek 19. března)

Uctívání Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa má v katolické církvi dlouhou a bohatou historii. Lze ho vysledovat už ve výtvarném umění 14. století, kde jsou všichni tři zobrazováni společně. Význačnější postavení však získalo v 17. století, kdy sv. František de Laval, první biskup Nové Francie, založil Bratrstvo Svaté rodiny, které pomáhalo šířit a podporovat úctu ke Svaté rodině po celém světě. Liturgické slavení svátku Svaté rodiny ustanovil roku 1893 papež Lev XIII. Původně připadal na neděli po svátku Tří králů, ale roku 1969 byl přesunut na první neděli po Vánocích, aby byl součástí vánočního oktávu.

Tato úcta a svátek nás inspirují k tomu, abychom svatou nazaretskou rodinu vnímali jako ideální příklad křesťanského života a poslušnosti vůči Bohu. V době, kdy se rozvíjelo toto uctívání, se začaly používat iniciály JMJ k označení Ježíše, Marie a Josefa po vzoru zbožných lidí, jako byli sv. Terezie z Lisieux a ctihodný Fulton J. Sheen, kteří je používali ve své korespondenci.

Tradice uctívání vyrostla od místních projevů úcty ve výtvarném umění až k celosvětovému slavení v církvi a k tomu, že inspirovala zasvěcení mnoha kostelů. Tato tradice hraje v předivu církevního života dominantnější úlohu, než nako-lik se Svatá rodina vyskytuje v Písmu svatém. Vždyť kromě vyprávění o Ježíšově narození a ztracení v chrámu Josefa, Marii a Ježíše nikde jinde v Bibli

nenajdeme. Vzhledem k nedostatku biblických svědectví a příběhů o každodenním životě Svaté rodiny nám nezbyvá než v úvahách zapojit svou představivost.

Jednou záhadou je, proč Josefa za jeho pozemského života považujeme za svatého, když Písmo svaté nic takového nenaznačuje. Jak to, že za Svatou rodinu označujeme Ježíše, Marii a Josefa, když anděl Gabriel Josefa neshledal plným milosti ani počatým z Ducha svatého? Jak může být Josef z Betléma svatý? Tím, kdo činí lidi, místa a předměty posvátnými či svatými, je BŮH. Dělá to tak, že daného člověka, místo či věc oddělí pro nějaký konkrétní úkol, který má ukazovat na jeho božskou a dokonalou dobrotu. V Josefově případě máme důkaz, že si ho Bůh vybral a oddělil pro úkol být Ježíšovým otcem a Mariiným manželem.

Vzhledem k tomu, že povinnostmi manžela a otce je chránit, zaopatřovat a vést, Josef převyšuje muže zrozené z ženy, neboť ho Bůh určil a oddělil pro nejposvátnější úkol ze všech. Je právem nazýván jako Josef, hlava Svaté rodiny, manžel Matky Boží a otec Božího Syna na zemi. Josef je tedy označován za svatého v souvislosti s úkolem, pro který byl oddělen jako muž svaté manželky a otec svatého syna. Navíc díky tomu, že základním principem role manžela a otce je obětovat se za ty, které má za úkol chránit, zaopatřovat a vést, přičemž Bůh přijímá jen svaté oběti, věříme, že když se Josef z Betléma obětoval za svou svatou manželku a svatého syna, právem mu také náleží jméno, Josef, svatá oběť.

Málokterý muž by obětoval život, který si pro sebe naplánoval, svou představu o ženě, se kterou se chce oženit, a o tom, jaké děti s ní bude mít, a místo toho by si vzal ženu, která čekala dítě, jež nebylo jeho. Muž, který by byl pouze spravedlivý před Bohem, by se s ní potichu rozešel, aby ji nevystavil hanbě nebo obvinění z cizoložství, které by jí mohlo vynést trest smrti. Když se však Josefovi ve snu zjevil anděl a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku, neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů,“ Josef reagoval obětí poslušnosti Bohu a dokázal, že Boha miluje a bojí se ho. Neboť jak se píše v 1. listu Janově 5, 3: „v tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání, a jeho přikázání nejsou těžká.“ „Boha však neposloucháme jen z lásky, ale také vírou pro jeho jméno.“ (Řím 1,5).

Josef je tedy právem nazýván svatým pro svou víru a lásku k Bohu, které ho přiměly nadřadit poslušnost Bohu nade všechno ostatní, i když to znamenalo splnit požadavek, jaký žádný jiný muž nikdy nedostal. Vzhledem k tomu, jak je liturgie rodičí, pečující, kontemplativní, vychovávající, jak poukazuje na poslední věci světa a člověka, povzbuzuje k modlitbě a usebrání a zároveň má svůj rytmus, vůbec není těžké pochopit, co má společného s Matkou Boží a proč Marii právem nazýváme Matkou církve.

Josefa však právem nazýváme Otcem církve v souvislosti s liturgickou výzvou k vnitřnímu tichu a poslušnému jednání, obsaženou ve slovech propuštění – *Ite, missa est*. Tichost a poslušnost jsou hluboké výzvy liturgie a právě zde je pro nás sv. Josef znamenitým příkladem. Tichý a hloubavý Josef, který v Písmu svatém nepronesl žádná slova, ale svým jednáním hlasitě dosvědčoval svou poslušnou víru, nám ukazuje, jak být ve světě těmi, jakými nás formuje liturgie.

Nevidíme, jak se Josef modlí, ani neslyšíme, jak mluví o své manželce či synovi. Naopak se jen dozvídáme o snu, který mu byl dán. K tomu, k čemu byl povolán, může být povolán a také to může vykonat pouze ten, kdo má hluboký modlitební a kontemplativní život tak blízko Bohu, že bude schopen obětovat své sny, aby mohl zaopatřovat, chránit a vést touhu Božího srdce. Toto je jen jeden ze způsobů, jak liturgie ovlivňuje náš životní styl v tomto světě. Budme ve světě tím, co přijímáme skrze liturgii.

David L. Gray, teolog a historik

TECHNICKÁ SPRÁVA FARNOSTI

V listopadovém Siardu jste se dočetli, že rozsah investic bude letos, po rozpočtově náročném loňském roce, ovlivněn především množstvím vlastních finančních prostředků. Zároveň je potřeba udržovat nezbytnou rezervu pro případ nenadálých havárií. Jsme rádi, že díky vaší štedrnosti (především v předvánočním čase) lze nyní přistoupit k postupné realizaci některých naplánovaných prací.

Jejich výčet začneme dokončením hromosvodu na faře, k jehož uzemnění bude využita konstrukce nové pergoly, která zastřeší farní dvůr. Toto řešení umožní komfortnější pobyt na dvoře během soukromých i společných setkání (klub Václav, farní zabijačka...). V návaznosti na zkušenosti a podněty z akcí, které „za farou“ proběhly v uplynulých měsících, se dále plánují drobnější terénní úpravy a částečné zpevnění vybraných ploch na zahradě. Tato náprava důsledků proběhlých stavebních činností přispěje k omezení znečišťování podlahy na faře během deštivého počasí. Výčet plánovaných prací uzavírá výměna již dosluhující části plotu při Nopově ulici včetně branky a vjezdové brány. Větší šířka nové brány umožní obsluhu dvora i rozměrnější technikou; konstrukce celého plotu pak z hlediska bezpečnosti naváže na opatření, která již byla v minulosti na faře provedena.

Dovolte nám tímto poděkovat vám všem, kteří se svými příspěvky podílíte na chodu a rozvoji naší farnosti. Bůh vám žehnej.

Technická správa farnosti

UŽ VÍTE KAM LETOS NA DOVOLENOU?

CO TŘEBA REKREAČNÍ AREÁL S MILOU ATMOSFÉROU V CHKO TŘEBOŇSKO?

Naše Chatky na jihu se nacházejí uprostřed lesů a rybníků Třeboňské pánve, kousek od Chlumu u Třeboně. Nádherná krajina nabízí nepřeberné

množství aktivit – koupání v pískovnách, lesní cyklostezky bez provozu aut, sbírání borůvek, vodáctví, rybaření, houbaření či návštěvy památek v okolí nebo v blízkém Rakousku. Přijďte nejlépe s koly a vrátíte se zpátky do dětství. Pamatujete, jak jste jezdili do lesa na houby, potom byla koupačka a večer táborák? Tak přesně to tady můžete znova zažít!

Areál provozujeme 13 let a nabízíme ho pouze lidem z farností z celé republiky. Díky tomu je atmosféra mezi ubytovanými přátelská. Seznamují se tu nejen děti, ale i jejich rodiče nebo prarodiče. Ubytování je v chatkách a pokojích s možností použití kuchyněk. Kapacita je 70 míst, přijet mohou jednotlivé rodiny nebo různě velké skupiny, třeba rodiny na farní dovolenou. Všechny informace a fotografie o ubytování jsou na webu www.chatkynajihu.cz.

Pokud s vámi přijede i duchovní otec, poskytujeme mu ubytování vždy zdarma. Bohoslužby je možné slavit přímo v našem areálu nebo v kostele v blízké obci Majdaléna.

Jsme sice majitelé, ale i správci, abychom vám byli k dispozici radou či pomocí. Záleží nám na vaší spokojenosti a těší nás podělit se s vámi o krásu přírody, která nás zde obklopuje.

Iva a Emanuel Neumannovi

www.chatkynajihu.cz
604 551 305

UBYTOVÁNÍ PRO FARNÍKY CHKO TŘEBOŇSKO

SKVĚLÉ PRÁZDNINY PRO SKUPINY A RODINY

- ✿ Klidné místo uprostřed lesů a rybníků
- ✿ Možnost cyklovýletů po rovinkách, koupání, vodáctví a rybaření
- ✿ Nově vybavené chatky, kuchyně, pokoje a společenské místnosti
- ✿ Nové WC a sprchy
- ✿ Kapacita 70 míst

www.chatkynajihu.cz
604 55 13 05

SIARD – Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic
Vydává Římskokatolická farnost u chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Nopova 84, 61500, Brno, tel. +420 731 402 622.
Připravuje redakční rada, za obsah článků odpovídá autor. E-mail redakce: siard@farnostzidenice.cz

ZPRAVODAJ JE NEPRODEJNÝ, URČENO VÝHRADNĚ PRO VNITŘNÍ POTŘEBU

Finanční příspěvky pro farnost lze zasílat na účet č. **29 00 49 19 16/2010** nebo na účet určený pro dary – **21 00 49 19 18/2010**
k určení účelu daru slouží specifický symbol – více na www.farnostzidenice.cz

Variabilní symbol : Vaše IČO nebo rodné číslo